

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010147
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316010147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Jána Mihala a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného L. Q. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 2.5.2018, č. k. 1T/25/2016-161, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 166 Trestného poriadku sa obžalovaný L. Q., nar. XX.X.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/25/2016 zo dňa 13.2.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/56/2017 zo dňa 7.9.2017 uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 2.5.2018, č. k. 1T/25/2016-161 rozhodol takto:

Obžalovaný L. Q., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom K. M., prechodne bez prihlásenia O. č. XX, na slobode podľa § 166 Tr. por. v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T 25/2016 zo dňa 13.02.2017 v spojení s uznesením KS v Trnave sp. zn. 5To 56/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorým bol obžalovaný L. Q. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. sa odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 1, § 212 ods. 2, § 36 písm. k/,l, § 37 písm. h/,m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 54 Tr. zák. na súhrnný trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu OS Galanta 1T 94/2016 zo dňa 16.06.2016, právoplatný dňa 28.09.2016.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, pričom vo svojom odvolaní uviedol, že odvolanie podala proti výroku o treste a odôvodnil ho nasledovne.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačuje uloženie alternatívneho trestu, t.j. trestu povinnej práce. Obžalovanému uložil súhrnný trest povinnej práce vo výmere 250 hodín, pričom zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta 1T/94/2016 zo dňa 16.06.2016, právoplatný dňa 28.09.2016. Súd má za to,

že uložený trest povinnej práce je spravodlivý a v súlade so zákonom. Som toho názoru, že vyhlásený výrok o treste je v rozpore s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/56/2017 z 7.9.2017 a s poukazom na § 327 odsek 1 Tr. por. je nezákonný, Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že obžalovaný je recidivistom, ktorý sa v krátkom období dopustil spáchania viacerých trestných činov, za ktoré bolo opakovane odsudzovaný a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Pokiaľ obžalovaný napriek opakovanému trestaniu nepodmienečným trestom odňatia slobody pokračoval v páchaní trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťal opakovane, nie je namieste konštatovať, že uloženie podmienečného trestu odňatia slobody v predchádzajúcom trestnom konaní je preňho dostatočnou sankciou, ktorá zabezpečí splnenie účelu trestu, ktorým je v tomto prípade predovšetkým ochrana spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom trestnej činnosti. Tento účel je možné, podľa názoru odvolacieho súdu dosiahnuť iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody Som toho názoru, že súd prvého stupňa neuložil trest v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, čím postupoval v rozpore s ust. § 327 ods. 1 Tr. por. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T 25/2016 zo dňa 2.5.2018 a uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 1, § 36 písm. k), l), 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 94/16 z 16.6.2016.

K odvolaniu prokurátora sa s písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne a uviedol, že uložený trest považuje za trest, ktorý zodpovedá princípom ukladania trestov. Nepodmienečný trest odňatia slobody, tak ako to navrhoval okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní, by bol v jeho prípade trestom represívnym. Poukázal na výšku škody, ktorú spôsobil a ktorú poškodenému uhradil. Uhradil aj trovy právneho zastúpenia poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti s civilnou žalobou a tak sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Od skutku uplynulo už takmer 3 a pol roka. V súčasnosti žije riadnym životom, pracuje formou brigád a stará sa o jedno maloleté dieťa. Nepodmienečný trest odňatia slobody by mal dopad nielen na jeho osobu, ale aj na jeho maloleté dieťa, ktoré mimochodom jeho matka návrhom podaným na Okresný súd v Galante navrhovala zveriť do osobnej starostlivosti obžalovaného. Preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom a vecne nesprávne.

Tak ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj z odvolania prokurátora, napadnutý rozsudok okresného súdu je v poradí druhým rozsudkom v trestnej veci obžalovaného, ktorým okresný súd rozhodol o treste pre obžalovaného za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13. 2. 2017 spisová značka 1T/25/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 7. 9. 2017, spisová značka 5To/56/2017.

V citovanom uznesení tunajšieho súdu, ktorým súd rozhodol o odvolaní prokurátora, ktoré podal proti výroku o treste a ktorým napadnutý výrok o treste prvostupňového súdu zrušil a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu u prejednával rozhodol, tunajší súd vyslovil právny názor, že dosiahnutie účelu trestu je u obžalovaného možné dosiahnuť iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. V tomto rozhodnutí tunajší súd zároveň uviedol, že upustenie od uloženia súhrnného trestu a súčasné uloženie samostatného peňažného trestu obžalovanému je v rozpore so zákonom. Tunajší súd ako súd odvolací uložil v citovanom uznesení prvostupňovému súdu povinnosť opätovne rozhodnúť o treste, pričom bude vychádzať z uvedených právnych názorov tunajšieho súdu, ktoré sa týkajú jednak použitia ustanovení o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach a úvahách o druhu trestu, ktorý je potrebné ukladať.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Prvostupňový súd sa po zrušení v poradí prvého výroku o treste neriadil citovaným ustanovením § 327 ods. 1 Trestného poriadku a neuložil obžalovanému taký druh trestu, ktoré je potrebné, podľa názoru odvolacieho súdu, uložiť, t. j. trest odňatia slobody, bez podmienečného odkladu jeho výkonu. Namiesto toho mu uložil súhrnný trest povinnej práce vo výmere 250 hodín. Táto chyba prvostupňového súdu mala za následok, že napadnutý výrok o treste je v rozpore so zákonom a zároveň je obsahovo neprávny. Dôvody na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody uviedol tunajší súd vo svojom vyššie citovanom uznesení zo dňa 7.9.2017, preto súd na toto odôvodnenie odkazuje, bez potreby jeho opakovania. Keďže prvostupňový súd po zrušení a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie vykonal iba také dôkazy, ktoré súvisia s uložením súhrnného trestu (oboznámil súdne spisy predchádzajúcich odsúdení obžalovaného), neboli dodatočne preukázané iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu právneho názoru o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné napadnutý výrok o treste zrušiť, nakoľko odvolanie prokurátora bolo v plnom rozsahu dôvodné.

Nakoľko výsledky dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd poskytujú dostatočný podklad na nové rozhodnutie, odvolací súd, postupujúc podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku, sám rozhodol o treste pre obžalovaného.

Odvolací súd uložil obžalovanému za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. U obžalovaného zistil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, preto neupravoval v zmysle § 38 Trestného zákona ani dolnú, ani hornú hranicu trestnej sadzby uvedenú v § 221 ods. 1 Trestného zákona. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov považuje odvolací súd za dostatočné, ktoré bude spĺňať najmä úlohu individuálnej prevencie a v druhom rade aj úlohu generálnej prevencie. Uložený trest je pri spodnej hranici trestnej sadzby, čo by malo mať na obžalovaného ten výchovný účinok, aby ho realizovaný výkon trestu odňatia slobody odradil od ďalšieho páchania trestnej činnosti. V súvislosti s predchádzajúcimi trestami, vyjadruje uložený trest aj zásadu stupňovania prísnosti trestnoprávneho postihu pri opätovnom páchaní trestnej činnosti.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného

zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na rozdiel od prvostupňového súdu, tunajší súd neukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu, ktoré bolo vykonané v konaní Okresného súdu Galanta vedenom pod spisovou značkou 1T/94/2016. V konaní Okresného súdu Galanta spisová značka 1T/94/2016 bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vykonané Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod spisovou značkou 2T/155/2015. V konaní Okresného súdu Galanta spisová značka 2T/155/2015 bolo však rozsudkom zo dňa 2. 2. 2016 rozhodnuté o uložení podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, pričom tento trest bol uložený ako súhrnný a to vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného, ktoré boli vykonané rozsudkom Okresného súdu Bratislava 3 v konaní vedenom pod spisovou značkou 46T/130/2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod spisovou značkou 3T/138/2013. Nebolo preto možné ukladať za aktuálnej súdnej trestnej činnosti súhrnný trest odňatia slobody, pretože súbeh trestnej činnosti obžalovaného bol prerušený vyššie citovaným odsudzujúcim rozhodnutím, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest. Pokiaľ by okresný súd chcel uložiť súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu, ktoré bolo vykonané v konaní Okresného súdu Galanta spisová značka 1T/94/2016, musel by zároveň rušiť i súhrnný trest, ktorý bol obžalovanému uložený v konaní Okresného súdu Galanta vedenom pod spisovou značkou 2T/155/2015, ktorý však už nie je v súbehu s trestnou činnosťou za, ktorú sa mu ukladá trest v tomto konaní (1T/25/2016).

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol tunajší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.